PL

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 23 lipca 2008 r.

wydana na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

(CON/2008/32)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 23 maja 2008 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (zwanej dalej „projektowaną ustawą")[1].

Kompetencja EBC do wydania opinii wynika z art. 105 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz trzeciego i szóstego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych[2], z uwagi na to, że projektowana ustawa dotyczy Narodowego Banku Polskiego (NBP) oraz zasad odnoszących się do instytucji finansowych w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Cel projektowanej ustawy

1.1 Projektowana ustawa wprowadza pewne zmiany legislacyjne w zakresie regulacji krajowego systemu gwarantowania środków pieniężnych zarządzanego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny (zwany dalej „Funduszem")[3]. EBC był już konsultowany w odniesieniu do dwóch poprzednich wersji projektowanych zmian legislacyjnych, opisanych szczegółowo we wcześniejszych opiniach EBC: CON/2007/26 oraz CON/2008/5[4].

---

1 Tekst jednolity: Dz.U. z dnia 19 kwietnia 2007 r. Nr 70, poz. 474.

2 Dz.U. L 189 z 3.7.1998, str. 42.

3 Uczestnictwo w systemie gwarantowania środków pieniężnych prowadzonym przez Fundusz jest obowiązkowe dla wszystkich banków mających siedzibę w Polsce, włączając banki spółdzielcze, ale z wyłączeniem polskiej odmiany unii kredytowych działających na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz.U. z dnia 4 stycznia 1996 r. Nr 1, poz. 2, ze zm.). Oddziały banków zagranicznych (spoza EU) są obowiązane – a oddziały instytucji kredytowych z krajów UE są uprawnione – uczestniczyć w polskim systemie gwarantowania środków pieniężnych w zakresie, w jakim system gwarantowania wkładów w kraju ich siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w prawie polskim (art. 2 ust. 3 oraz art. 2b ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym). Dla uproszczenia wszystkie kategorie podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania środków pieniężnych prowadzonym przez Fundusz określane są w niniejszej opinii jako „banki komercyjne".

4 Zob. opinia EBC CON/2007/26 z dnia 27 sierpnia 2007 r. wydana na wniosek polskiego ministra finansów w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, oraz opinia EBC CON/2008/5

1.2 Projektowana ustawa wprowadza między innymi następujące nowe elementy do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym:

i) Zniesieniu ulegają coroczne bezzwrotne wpłaty NBP na rzecz Funduszu[5]. Uprawnienie NBP do kredytowania Funduszu ograniczono do udzielania Funduszowi, na podstawie decyzji podlegającej swobodnemu uznaniu NBP, krótkoterminowych kredytów mających na celu umożliwienie wypłaty wkładów gwarantowanych, przy czym kredytowanie takie może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy środki własne Funduszu są niewystarczające, a przy tym zagrożona jest stabilność systemu bankowego[6].

ii) Wprowadza się nowe zasady zarządzania przez Fundusz jego środkami finansowymi. W szczególności wszelka nadwyżka bilansowa Funduszu powinna, co do zasady, być przekazywana na rzecz „funduszu pomocniczego" utrzymywanego przez Fundusz w celu finansowania jego operacji wspomagających zagrożone niewypłacalnością, lecz nadal wypłacalne banki komercyjne, a nie na rzecz podstawowych zasobów Funduszu służących gwarantowaniu wypłat wkładów pieniężnych w przypadku niewypłacalności banku komercyjnego[7].

iii) Przepisy dotyczące systemu zarządzania Funduszem oraz wykonywania w odniesieniu do niego uprawnień regulacyjnych i nadzorczych ulegają zmianie. Obecnie proponowane w tym zakresie zmiany przewidują, że kompetencje NBP dotyczące zarządzania i wykonywania uprawnień regulacyjnych w odniesieniu do Funduszu zostaną w przeważającej mierze uchylone lub ograniczone, jak szczegółowo wskazano w ust. 3.1 poniżej[8].

2. Zgodność z zakazem finansowania ze środków banku centralnego

2.1 Zgodnie ze swoimi wcześniejszymi zaleceniami EBC przyjmuje z zadowoleniem projektowaną ustawę w zakresie, w jakim proponuje ona zniesienie corocznych wpłat wnoszonych przez NBP na rzecz finansowania Funduszu[9].

2.2 W odniesieniu do kredytowania Funduszu przez NBP, EBC powtarza swoje stanowisko w sprawie zakazu finansowania ze środków banku centralnego wyrażone ostatnio w „Raporcie o

---

z dnia 17 stycznia 2008 r. wydana na wniosek polskiego ministra finansów w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

5 Równocześnie modyfikacji ulega metoda obliczania wysokości opłat wnoszonych przez banki komercyjne (zob. art. 13 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 9) projektowanej ustawy).

6 Zob. art. 16 ust. 2 – 2b ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 13) projektowanej ustawy.

7 Zob. art. 1 pkt 13) projektowanej ustawy. Wymogi prawne dotyczące wykorzystania poszczególnych środków Funduszu są uregulowane w ust. 28-31 Statutu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (zob. załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1995 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Dz.U. z dnia 6 marca 1995 r. Nr 21, poz. 113, ze zm. (zwany dalej „Statutem Funduszu")).

8 Zob. art. 1 pkt 4), 5), 8) i 17) projektowanej ustawy. Zmiany te między innymi zwiększają uprawnienia regulacyjne i nadzorcze wykonywane w stosunku do Funduszu przez Ministra Finansów. Ponadto wzmocnione zostały uprawnienia kontrolne wykonywane przez Najwyższą Izbę Kontroli (art. 3 projektowanej ustawy).

9 Zob. EBC, „Raport o konwergencji", maj 2008 r., s. 244 (sekcja 6.7.3 „Zakaz finansowania oraz uprzywilejowanego dostępu"); publikacja dostępna w serwisie internetowym EBC www.ecb.europa.eu. Zob. również ust. 2.2 opinii EBC CON/2007/26.

konwergencji" EBC z 2008 r. W powołanym „Raporcie o konwergencji" EBC wskazuje, że ustawodawstwo krajowe dopuszczające „finansowanie przez krajowy bank centralny krajowego systemu ubezpieczania depozytów sektora publicznego […] nie byłoby zgodne z zapisem o zakazie finansowania ze środków banku centralnego, o ile jest to finansowanie inne niż krótkoterminowe, nie odnosi się do naglących sytuacji, nie są zagrożone aspekty stabilności systemowej, a decyzja nie może być podjęta wedle swobodnego uznania krajowego banku centralnego"[10]. EBC stwierdza ponadto, że obecnie obowiązujący art. 43 ustawy o Narodowym Banku Polskim[11] oraz art. 15 ust. 6 i 34 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, które uprawniają NBP do udzielania kredytu na rzecz Funduszu, są niezgodne z przepisami Traktatu dotyczącymi zakazu finansowania ze środków banku centralnego[12].

2.3 Projektowana ustawa modyfikuje warunki, zgodnie z którymi NBP może udzielać kredytu na rzecz Funduszu. Na mocy zmienionego art. 34 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym kredyt tego rodzaju będzie mógł zostać przyznany wyłącznie jako kredyt krótkoterminowy oraz tylko wtedy, gdy: i) suma wniesionych roszczeń z tytułu gwarantowanych środków pieniężnych przekroczy środki utrzymywane przez Fundusz, oraz ii) wystąpi zagrożenie stabilności systemu bankowego[13]. Ponadto art. 15 ust. 6 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym określający źródła finansowania Funduszu zostaje zmieniony w celu odzwierciedlenia wymienionych powyżej poprawek wprowadzanych w art. 34 ust. 3 ustawy[14]. Jednocześnie projektowana ustawa zmienia art. 43 ustawy o NBP w taki sposób, że będzie on ograniczał się do stwierdzenia: „W przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, NBP może udzielać krótkoterminowego kredytu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu"[15].

2.4 Jak wskazano w wyjaśnieniach organu konsultującego, nowa regulacja warunków udzielania przez NBP kredytu na rzecz Funduszu ma na celu zapewnienie pełnej zgodności ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym z zakazem finansowania ze środków banku centralnego wyrażonym w art. 101 ust. 1 Traktatu[16]. EBC przyjmuje z zadowoleniem tę intencję, lecz pragnie jednocześnie zwrócić uwagę na nadal występujący obszar niezgodności. Wymieniony mianowicie w „Raporcie o konwergencji" warunek polegający na tym, że kredyt udzielany przez krajowy bank centralny powinien odnosić się do naglących sytuacji, nie został uwzględniony w projektowanej ustawie. W

---

10 Zob. EBC, „Raport o konwergencji", maj 2008 r., s. 25 (tytuł „Wsparcie finansowe dla systemów ubezpieczania depozytów i systemów rekompensat dla inwestorów").

11 Ustawa o Narodowym Banku Polskim z dnia 29 sierpnia 1997 r. (tekst jednolity: Dz.U. z dnia 1 kwietnia 2005 r. Nr 1, poz. 2, ze zm. (zwana dalej „ustawą o NBP")).

12 Zob. EBC, „Raport o konwergencji", maj 2008 r., s. 244.

13 Proponowane brzmienie art. 34 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 17) projektowanej ustawy.

14 Proponowane brzmienie art. 15 ust. 6 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 12) projektowanej ustawy, wymienia „środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez NBP zgodnie z art. 34 ust. 3 [ustawy]" jako jedno ze źródeł finansowania Funduszu. Pozostałe znajdujące w tym zakresie zastosowanie przepisy ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, tj. przepisy określające sposób wykorzystania i spłaty kredytu przyznawanego Funduszowi przez NBP, pozostają bez zmian.

15 Art. 43 ustawy o NBP w wersji zmienionej przez art. 4 projektowanej ustawy.

16 Zob. ustęp trzeci części ogólnej uzasadnienia załączonego do projektowanej ustawy (s. 12 dokumentu obejmującego tekst projektowanej ustawy i jego uzasadnienie) oraz szczegółowe uwagi w pkt 15 uzasadnienia projektowanej ustawy (s. 17 wspomnianego dokumentu).

celu uwzględnienia wskazanego warunku, w zmienionym brzmieniu art. 34 ust. 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym powinno się stwierdzać, iż kredyt NBP może być udzielany jedynie w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu[17].

2.5 Pozostałe uwagi EBC w przedmiotowym zakresie zachowują aktualność, w szczególności uwagi odnoszące się do uznania Funduszu za „podmiot prawa publicznego", pierwszeństwa opłat wnoszonych przez banki komercyjne przed kredytem udzielanym przez NBP w ramach kolejności źródeł finansowania Funduszu oraz ewentualnego uszczegółowienia regulacji udzielania kredytu przez NBP za pomocą wyraźnej wzmianki o udzielaniu odpowiedniego zabezpieczenia przez podmiot kredytowany, jak również o tym, że kredyt taki przyznawany jest bez uszczerbku dla art. 101 Traktatu[18].

2.6 Ponadto EBC odnotowuje szczególne znaczenie, jakie projektowana ustawa przyznaje „działalności pomocniczej" Funduszu, polegającej na udzielaniu pomocy finansowej w celu przekształcania i łączenia banków komercyjnych zagrożonych niewypłacalnością. Działalność tę należy odróżnić od operacji Funduszu związanych z gwarantowaniem wypłat wkładów pieniężnych w przypadku niewypłacalności banków[19]. W tym zakresie EBC zwraca uwagę na to, że ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przewiduje, że kredyt udzielany przez NBP może być wykorzystany tylko do wykonywania zadań Funduszu związanych z gwarantowaniem środków pieniężnych, tym samym wykluczając zastosowanie kredytu NBP do finansowania innych zadań Funduszu[20]. Z perspektywy prawa wspólnotowego, co EBC nieprzerwanie podkreśla, jakiekolwiek finansowanie przez bank centralny zadań funduszu gwarantującego depozyty bankowe, który należy do sektora publicznego, może być zgodne z zakazem finansowania ze środków banku centralnego jedynie pod warunkiem wprowadzenia koniecznych gwarancji dotyczących wypłacalności instytucji otrzymującej, powtórzonych niedawno w „Raporcie o konwergencji" EBC z maja 2008 r.[21]

3. Zarządzanie Funduszem oraz koordynacja z funkcją banku centralnego w zakresie zapewnienia stabilności finansowej

3.1 Projektowana ustawa przewiduje zmiany legislacyjne w odniesieniu do aktualnego statusu instytucjonalnego i regulacyjnego Funduszu, których wprowadzenie skutkowałoby, w zakresie

---

17 Zob. ust. 2.5(ii) opinii EBC CON/2008/5.

18 Zob. ust. 2.4 oraz 2.6 – 2.7 opinii EBC CON/2008/5.

19 Zob. art. 1 ust. 13 projektowanej ustawy zmieniający art. 16 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, oraz komentarz w pkt 19 uzasadnienia szczegółowego projektowanej ustawy (s. 16 dokumentu obejmującego tekst projektowanej ustawy i jego uzasadnienie). Działalność pomocnicza obejmuje udzielanie zwrotnej pomocy finansowej, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, w przypadku powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności banku komercyjnego, w drodze udzielania pożyczek, gwarancji lub poręczeń takim bankom komercyjnym, nabywania od banku określonych rodzajów wierzytelności lub udzielania kredytu na zakup akcji (udziałów) takiego banku (zob. art. 4 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wersji częściowo zmienionej przez art. 1 pkt 5) projektowanej ustawy; zob. § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 września 1999 r. w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności (Dz. U. z dnia 8 października 1999 r., Nr 80, poz. 904)).

20 Art. 16 ust. 1 pkt 2) w zw. z art. 15 pkt 6) ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

21 Zob. EBC, „Raport o konwergencji", maj 2008 r., s. 244 (sekcja 6.7.3 „Zakaz finansowania oraz uprzywilejowanego dostępu"), oraz ust. 2. 2 opinii EBC CON/2007/26.

dotyczącym uprawnień Prezesa NBP wykonywanych względem Funduszu, między innymi: i) zmniejszeniem liczby członków Rady Funduszu powoływanych przez Prezesa NBP (z czterech do dwóch) oraz ograniczeniem roli Prezesa NBP w wyborze przewodniczącego Rady[22]; ii) przyznaniem Prezesowi NBP prawa do wydawania tylko niewiążącej opinii w przedmiocie aktów regulacyjnych wydawanych w odniesieniu do Funduszu przez Ministra Finansów, w miejsce obecnie przysługujących Prezesowi NBP uprawnień do współdecydowania w określonych kwestiach odnoszących się do Funduszu[23]; iii) utratą przez Prezesa NBP przysługujących mu obecnie uprawnień w zakresie wyboru biegłych rewidentów Funduszu[24], oraz, z drugiej strony, iv) uzyskaniem przez Prezesa NBP, obok Ministra Finansów, prawa do otrzymywania kwartalnych sprawozdań z działalności oraz sytuacji finansowej Funduszu[25].

3.2 EBC pragnie powtórzyć swoje wcześniejsze stanowisko, zgodnie z którym systemy gwarantowania środków pieniężnych stanowią kluczowy element sieci bezpieczeństwa finansowego, a także, iż należy zapewnić skuteczną koordynację ich istotnych funkcji z działalnością banków centralnych, wykonujących powierzone im ogólne zadanie ochrony stabilności finansowej. Cel ten można osiągnąć m.in. poprzez zapewnienie w odpowiednim zakresie udziału banku centralnego w zarządzaniu oraz wykonywaniu uprawnień regulacyjnych wobec krajowego systemu gwarantowania środków pieniężnych[26].

3.3 Ponadto EBC odnotowuje, że w wyniku reformy systemu nadzoru ukończonej z dniem 1 stycznia 2008 r. zadanie wykonywania nadzoru bankowego odebrano rozwiązanej Komisji Nadzoru Bankowego, organowi blisko związanemu z NBP, i przekazano nowo utworzonej Komisji Nadzoru Finansowego, stanowiącej organ odrębny od NBP[27]. W kontekście takiego nowego porządku instytucjonalnego konieczne jest utrzymywanie mechanizmów pozwalających na niezwłoczny dostęp banku centralnego do informacji dotyczących uczestników rynku finansowego,

---

22 Przewodniczący Rady Funduszu jest obecnie powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na uzgodniony wniosek Ministra Finansów i Prezesa NBP; projektowana ustawa przewiduje powoływanie przewodniczącego Rady Funduszu przez Ministra Finansów po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Związku Banków Polskich (art. 1 pkt 6) projektowanej ustawy, zmieniający art. 6 ust. 3-4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym).

23 Zgodnie z obecnym stanem prawnym projekty rozporządzeń dotyczących poniższych kwestii podlegają uzgodnieniu Ministra Finansów i Prezesa NBP: i) nadanie statutu Funduszowi, ii) określenie warunków prowadzenia przez Fundusz obrotu wierzytelnościami nabytymi od banków komercyjnych zagrożonych niewypłacalnością, iii) określenie dodatkowych zadań Funduszu w zakresie udzielania pomocy bankom komercyjnym. Ponadto rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia członków Rady Funduszu wydawane jest przez Prezesa NBP w uzgodnieniu z Ministrem Finansów. Wskazane wyżej uprawnienia Prezesa NBP zostaną zastąpione prawem do wydawania niewiążącej opinii w sprawie projektów rozporządzeń Ministra Finansów (zob. art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 2a, art. 4 ust. 3 oraz art. 6 ust. 6 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 4a), 5d) oraz 6) projektowanej ustawy). Ponadto Prezes NBP uzyska prawo do wydawania niewiążącej opinii w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Funduszu (zob. art. 81 ust. 2 pkt 11) ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., Nr 76, poz. 694, z późn. zm.) dodany przez art. 2 projektowanej ustawy).

24 Zob. art. 17 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 14) projektowanej ustawy, który przewiduje wybór biegłych rewidentów w drodze przetargu przez Radę Funduszu (a nie jak obecnie przez Prezesa NBP).

25 Zob. art. 7 ust. 2 pkt 3a) ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w wersji zmienionej przez art. 1 pkt 7) projektowanej ustawy.

26 Zob. ust. 3.3 opinii EBC CON/2007/26.

27 Jak wskazano w ust. 1.1 opinii EBC CON/2007/31 z dnia 9 października 2007 r. wydanej na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

a w szczególności powstających sytuacji kryzysowych. Taki rzeczywisty dostęp do informacji o charakterze ostrożnościowym, jaki posiada również między innymi Fundusz, umożliwi NBP właściwe wypełnianie swojej funkcji w zakresie zapewniania stabilności finansowej. EBC stwierdza również, że funkcję zapewnienia stabilności finansowej, jaką projektowana ustawa wyraźnie przyznaje Funduszowi[28], należy przyznać, w drodze wyraźnego przepisu ustawowego, także NBP. W szczególności EBC przywołuje ust. 4.2 opinii EBC CON/2006/39, który stwierdzał: „Zakładając, iż dojdzie do przeprowadzenia reformy systemu nadzorczego osłabiającej aktualne powiązania organizacyjne pomiędzy NBP a organem nadzoru bankowego, EBC zaleca wprowadzenie zmiany ustawy o NBP w celu sprecyzowania, iż jednym z formalnie określonych zadań NBP jest przyczynianie się do stabilności finansowej poprzez monitorowanie i ocenianie całego systemu finansowego, rozumiane jako funkcja odrębna od sprawowania nadzoru indywidualnego i działalności regulacyjnej"[29].

3.4 EBC odnotowuje też wprowadzenie w projektowanej ustawie procedury, zgodnie z którą mandaty członków organów Funduszu wygasają z mocy prawa w wypadku niezatwierdzenia przez Radę Ministrów sprawozdania z działalności Funduszu za rok poprzedni[30]. W uzasadnieniu projektowanej ustawy powyższą procedurę określono jako „podobną" do procedury zatwierdzania sprawozdania finansowego NBP przez Radę Ministrów[31]. EBC rozumie jednakże, iż w związku z przedkładaniem sprawozdania finansowego NBP do zatwierdzenia Radzie Ministrów nie jest możliwe zastosowanie jakichkolwiek sankcji wywołującej wygaśnięcie mandatów członków organów NBP.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, w dniu 23 lipca 2008 r.

[podpis]

Prezes EBC

Jean-Claude TRICHET

28 Zob. art. 1 pkt 5e) projektowanej ustawy wprowadzający art. 4 ust. 4 do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, oraz komentarz w pkt 10 uzasadnienia szczegółowego projektowanej ustawy (s. 15 dokumentu obejmującego tekst projektowanej ustawy i jego uzasadnienie).

29 Zob. opinia EBC CON/2006/39 z dnia 2 sierpnia 2006 r. wydana na wniosek Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o Narodowym Banku Polskim.

30 Zob. art. 1 pkt 14 projektowanej ustawy zmieniający art. 17 ust. 5 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, oraz komentarz w pkt 12 uzasadnienia szczegółowego projektowanej ustawy (s. 16 dokumentu obejmującego tekst projektowanej ustawy i jego uzasadnienie).

31 Art. 69 ust. 3 ustawy o NBP.